पूरुरात्रेयः।अग्निः। अनुष्टुप्, ५ पङ्किः

आ युज्ञैर्दैव मर्त्यं इत्था तव्यांसमूतये। अग्निं कृते स्वध्वरे पूरुरीळीतावसे॥ ५.०१७.०१

देव । मर्त्यः- मनुष्यः । इत्था- एवम् । तव्यांसम्- प्रवृद्धम् । त्वाम् । ऊतये- रक्षाये । यज्ञैः- दानैः पूजाभिः सङ्गतिकरणैः । आह्वयति । पूरुः- मनुष्यः । अग्निम् । कृते- रचिते । स्वध्वरे- ध्वरविरोध्युपासने । अवसे- रक्षाये । ईळीत- स्तौति ॥१॥

अस्य हि स्वयंशस्तर आसा विधर्मन्मन्यंसे।

तं नाकं चित्रशोचिषं मुन्द्रं पुरो मेनीषयो॥ ५.०१७.०२

विधर्मन्- विशेषधर्मवन्। स्वयशस्तर- शोभनकीर्ते। परः- श्रेष्ठः सन्। मनीषया। आसा-स्वमुखेन। मन्द्रम्- आनन्दकरम्। चित्रशोचिषम्- असाधारणप्रकाशम्। नाकम्- दुःखरिहतम्। तम्। मन्यसे- स्तौषि॥२॥

अस्य वासा उं अर्चिषा य आयुक्त तुजा गिरा।

दिवो न यस्य रेतसा बृहच्छोचेन्त्यूर्चयः॥ ५.०१७.०३

यः। तुजा- बलेन। गिरा- मन्त्रेण। अयुक्त- योजितः। दिवो न- द्योतमानस्य सूर्यस्येव। यस्य। रेतसा- वीर्येण सर्वं सम्भृतम्। अस्य- तस्याग्नेः। वासा- व्यापकेन। अर्चिषा- प्रकाशेनोपासकः सुवीर्यो भवतीति शेषः। अर्चयः- अग्नेः प्रभाः। बृहत्- महत्यः। शोचन्ति- भासन्ते॥३॥

अस्य कत्वा विचेतसो दुस्मस्य वसु रथ आ।

अधा विश्वांसु हव्योऽप्रिर्विक्षु प्र शंस्यते॥ ५.०१७.०४

विचेतसः- विशेषचेतना उपासकाः। अस्य- एतस्य। दस्मस्य- दर्शनीयस्य। क्रत्वा- प्रज्ञया। वसु- सम्पदम्। रथे। आद्धाति। अध- अथ। विश्वासु- सर्वासु। विश्व- प्रजासु। हव्यः- हव्यवाहकः। अग्निः। प्र शस्यते- प्रकर्षेण स्तूयते॥४॥

नू न इद्धि वार्यमासा सेचन्त सूरयः।

ऊर्जी नपाद्भिष्टेये पाहि शाग्धि स्वस्तयं उतैधि पृत्सु नौ वृधे॥ ५.०१७.०५

नु-क्षिप्रम्। नः- अस्मभ्यम्। वार्यं- श्रेष्ठं यच्छ। आसा- स्वमुखोपलक्षितत्वत्स्तुत्या। सूरयः-विद्वांसः। सचन्तः- वार्यं लभन्ते। ऊर्जो नपात्- शक्तिज। अभिष्टये- सदेषणाये। पाहि- नः पालय। शग्धि- याचे। पृत्सु- वृत्रैर्जीनेते युद्धे। नः- अस्माकम्। वृधे- वृद्धये। स्वस्तये- मङ्गळाय। एधि- भव॥५॥